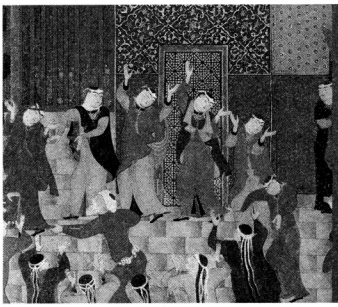

۷۰ قطعه کوتاه برای پیانو

اثر فرهاد دهخدا

ویراستار امیر صرّاف

مؤسسه‌ی فرهنگی-هنری ماهور
تهران ۱۳۸۵

فرهاد دهخدا متولد ۱۳۱۳ـ تهران .

دهخدا پس از ترک هنرستان عالی موسیقی به کلی از موسیقی دست می شوید و در یک سازمان دولتی مشغول به کار می گردد. در سال ۱۳۵۹ بعد از متجاوز از سی سال خدمت بازنشسته و خانه نشین می شود. در این دوره از زندگی باردیگر به موسیقی روی می آورد. ابتدا مدتی را به مرور و مطالعه ی آثار پیانوی بزرگان می پردازد و درنهایت دست به تجربه ای می زند که ماحصلِ آن تصنیف قطعاتی کوتاه برای پیانو می باشد. در این مجموعه به هفتاد قطعه بسنده شده است .

از همین مصنف کتاب دیگری تحت عنوان «۲۵ مینیاتور برای پیانو» در زمستان ۱۳۸۲ توسط انتشارات چنگ ـ چاپ و منتشر شده است .

دهخدا دستی در نویسندگی و طنز دارد و از هنرِ نقاشی هم بی بهره نیست .

مؤسسه ی فرهنگی ـ هنری ماهور

زمانی ،پیانوی لکنته ام در صدر اتاق جایش بود ، بعد یواش یواش به علت تنگی جا و مکان و مسائل دیگر از ارج و قرب افتاد ،طوری که مدتی را توی راهرو و در نهایت کُنج اتاق خوابم آرام گرفت !

انقلاب شد و با شروع جنگ تحمیلی بروبچه ها یکی پس از دیگری ما را ترک کردند و تا به خود آمدیم ما ماندیم و یک دنیا تنهائی ! این جا بود که من و آن لکنته ی زهواردررفته ، باردیگر با هم جفت و جور شدیم . اما این بار... زدیم به سیم آخر !

قطعات این کتاب حال و حکایت آن سال های تلخ و خاکستری است که کم وبیش در خلوت و انزوا گذشت ، مینیاتورهائی که بعضاً سبک و سیاق موسیقی غربی را دارند و تعدادی حال و هوای موسیقی شرقی و ایرانی و به هر تقدیر خوب یا بد ، زشت و زیبا همین ست که هست ! به قولی : «از کوزه همان تراود که در اوست ! »

در اینجا لازم می داند از آقای سیدمحمد موسوی مدیر ارجمند مؤسسه ی فرهنگی ـ هنری ماهور که چاپ و نشر این مجموعه را به عهده گرفتند و به سعی و همتِ ایشان و همکارانشان انجام این مهمّ میسر گردید ، تشکر و سپاسگزاری نمایم .

فرهاد دهخدا

تابستان ۱۳۸۵ خورشیدی